

אם טע נון לא ואיך

אלטנאי אלטנאי

3 בקח ורשותה? ית�זק

"אתה תחן ישראל והעבורה של הטינוריא על האבל ועל הפטישים איננה וק' עבורה
חרואת לבירה, כי אם מקצת גדול בחרואה, וחכמתה עמוקה ורבתה, רפה העונשין,
וכולא אומחית מזקוקם בלבד על אדר מורת חסור".

ויליאם זילברט שריין

"ר' אלהים נתן לי לשון למודים

לדעתי לעת אח יעף דבר, עיר בברך בברך, עיר לי און לשמע בלימודים. ר' אלהים פתח
לי און זאנכי לא מריתי, אחור לא נסוגתי, גוי נהתי למיכים ולחיי למדרים, פני לא הסתרתי
מקלים וריך, ר' אלהים יעוז לי על כן לא נכלמתי, על כן שמתי פני כחלמייש וארע כי
לא אבוש"
(ל, ב-ג')

"רבי עזריה בשם רביה יהודה ביר סימון פטר קרייה בישעה. אמר ישעה: מטייל היידי
בבית תלמידי ושמעתינו קולו של הקב"ה אומרת: את מי אשלח ומיי יילך לנו ישעה ג'.
ח), שלחתי את מיכה והוא מכין אותו בלחין, הדא הוא דכתיב: 'בשבט יפכו על הלחין'
(מיכה ד, יד), שלחתי את עמוס והוא קורין אותו פסילות (– מגמג), דאמר ר' פנחס
למה נקרא שמו עמוס שהיה עמוס בלשונו, מעתה יאת מי אשלח ומיי יילך לנו. ינאמר
חנני שלחני (ישעה שם). אמר לו הקב"ה: ישעה,بني טרחין סרבנים הם, אם אתה
מקבל עילך להתbezות ולקלות מבני את הולך בשליחותי, ואם לאו אין אתה הולך
בשליחותי. אמר לו: על מנת כן, גוי נתתי למפיקים ולחיי למרוטים (שם ג, ז), ואיני
פדי לילך בשליחות אצל בניך. אמר לו הקב"ה: ישעה, אהבתך צדק (וחלים מה, ח)
אהבת לצדך את בני, יתשא רשי' שנות מליחיבן, על כן משחך אלהים אליהיך
[שםן שwon מחרבר]. מהו 'מחברך'? אמר לו: חיק, כל הנבאים מתנבאים נבואות פשוטות ואות
نبיא... אבל את מפי הקב"ה... חיק, שכל הנבאים מתנבאים נבואות פשוטות ואות
נחות כפולות, עורי עורי (ישעה נא, ט; שם נב, א), 'התעוורי התעוורי' (שם נא, י), 'ישוע
אישי' (שם סא, ז), 'אנכי אנכי הוא מנהמכם' (שם נא, יב), 'נחמו נחמו' (שם מ, א)".
(זקנין) (חט, ב-ג')

"גחלת' אין

כתב כאן אלא רצפה, מהו רצפה? א"ר שמואל בר נחמני: רצץ פה שאמרה דלטורי
על בניי
קץ פ"ג

יסוד לימוד הזכות האמיתית הוא אהבת הצדקה והטוב ושגנת השקר והרעות – "אַהֲבָת
צדקה ותשען רשות". רק שנתה הרע מאפשרת את אהבת הטוב ואת לימוד הזכות שעיננו
הכרה אמיתית ועומקה יותר של המזיאות.
רשאה ג' ק' ג'